

Titel: Et kort men fuldstændigt Udtog af de henrettede Grevers sidste Omvendelses-Historie. Forfattet og beskrevet over Johan Friderich Struensee af Hr. Dr. Münther, og over Enewold Brandt af Hr. Provst Hee.

Citation: "Et kort men fuldstændigt Udtog af de henrettede Grevers sidste Omvendelses-Historie. Forfattet og beskrevet over Johan Friderich Struensee af Hr. Dr. Münther, og over Enewold Brandt af Hr. Provst Hee.", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 3*, J.R. Thiele, 1772, s. 89. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_003-shoot-w2_003_011_p89_bZONE1215605/facsimile.pdf (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 3

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

armede ham, anbefalede ham i Guds Kierlighed og ilede til Ketter-Pladsen.

Da han strax efter Præsten blev affordret, stod han strax op af sit Brie og fulgte med dem som skulde ledsage ham. Da han gik udaf Fængselet til Vognen, hilsede han de omstaaende. Paa Veien til Ketterstædet havde han deels talt med den Officier som sad hos ham, deels sidet i dybe Tanker for sig selv. —

Saa snart begge Fangerne, hver i sin Vogn, vare komne nær til Ketterstædet og Brandt først steg op derpaa, sadte Hr. Münter sig ind i Vognen hos Struensee og lod den vende om, paa det de ei skulde have Ansigtet imod Skafottet. — Jeg har alt seet det, sagde Greven.

Hr. Münter kunde ei saa snart fatte sig. Greven mærkede hans Uro, saae til ham med en Smil, og sagde: Altenderer De mig ikke, jeg seer De lider. Erindre Dem at de har været det Værkoi Gud har brugt til at giøre mig lykkelig, jeg kan forestille mig hvor behageligt det maa være Dem, at være saadant bevist. Jeg skal tillige med Dem, i Evighed takke Gud for at De har reddet min Siel. Endvå mere roert end forhen svarede Hr. Münter. Jeg skal saa længe jeg lever, holde min Forretning hos Dem for den vigtigste, i Henseende til dens velsignede Følge, som Gud har benaadet den med. Det er mig og en enskelig Betragtning at jeg kan haabe vi skal i den tilkommende Evighed fortsatte vort Vennskab. Jeg skulde troste ham, (siger Hr. Münter,) men han trostede mig.